

מרים

פשטות ההליכות, חריצות המעשה, פתיחות לבך החם, איתנות הרוח
וההתמסרות ללא תנאי – אלה הם הדברים שמציירים בדמיוני את דמותך.

נאמנות אהבתך התמה – הולכה אותך ואת מיכה, עליו השלום, בשבילי
החיים הקיבוציים בהם עשית עבודת קודש רבת שנים כאחות האחראית על
מרפאת הקיבוץ.

בקיבוץ של פעם, ראית את עצמך תמיד, כאחראית בלעדית על בריאותנו של
כל תינוק, כל ילד, כל מבוגר וזקן.

נאמנות אהבתך התמה – הולידה משפחה ענפה ומפוארת בת ארבעה
דורות שידעו להרעיף את אהבתם אליך באותו תום ומסירות שכנראה ירשו
ממך.

בשנות השיבה – נשמרה רעננות רוחך גם בשעות משבר הגוף. כתמיד: לא
היו אצלך לא עייפות ולא לאות.

נשאלתי פעם: למי אני חייב תודה - וענית ללא היסוס:

לקיבוץ מעין צבי ולמשפחתי המאמצת
וראיתי לנגד עיני אותך ואת מיכה
וראיתכם מלווים את ימי ילדותי
ואת ימי בחרותי
וראיתכם שמחים בשמחותי
ועצובים בימי עצבותי
וראיתי את פתיחות דלת ביתכם.

זכיתי במשענתך הנאמנה
ועל כך נתונה לך תודתי.

יהי זיכרך ברוך.

08.12.10